

(isto, 35. god. 1926—1927., str. 306—309) odje je riječ o pjesmi Damjana Betondića i »Zbornik dubrovačkog pjesništva« od Krčanina Nikole Udine-Algarottija (isto, 36. god. 1927—1928, str. 101—104) gdje prikazuje Algarottijev izbor pjesama kojemu je dao naslov »Skup razlikieh piesana slovinskih«.

Ovdje treba također istaknuti Šepićevo proučavanje jezika istarskih pravnih spomenika, tj. gradskih statuta. S tim u vezi napisao je tri rasprave — »Jezik hrvatskih općinskih statuta istarskih i primorskih (Rad JAZU 295, 1953, str. 5—40) gdje je komparativno prikazao jezik Vinodolskog zakona te Krčkog, Kastavskog, Veprinačkog i Trsatskog statuta; »Zakon kaštela Mošćenica« (Rad JAZU, 1958, str. 233—285) gdje je posebno prikazan jezik i ostale okolnosti u kojima je nastao ovaj kasniji statut te »Jezik Istarskog razvoda« (rasprava je ostala u rukopisu).

U kasnijim godinama Šepić se bavio i prevodilačkim radom s talijanskog i njemačkog jezika. Posebnu pažnju zaslužuje njegov prijevod knjige talijanskog pisca-filozofa Tommasa Campanelle »Grad sunca« (Civitas solis) koja je izdana u Zagrebu.

Smatram da se ovaj kraći prikaz života i rada profesora Ante Šepića može zaključiti slijedećim riječima: Krčka gimnazija ponosna je na svog prvog direktora. Njegovo ime zaslužuje da bude napisano zlatnim slovima u analima krčke gimnazije!

Mihovil Bolonić

MARIJAN BADEL

Školske godine 1934/35. završio je četvrti razred gimnazije, a zatim polagao niži tečajni ispit Marijan Badel, narodni heroj.

Rodio se 3. srpnja 1920. godine u Koprivnici u trgovačkoj porodici. Nakon položenog nižeg tečajnog ispita u Krku, upisao se na trgovačku akademiju u kojoj je stupio u redove napredne omladine. Zbog svoje revolucionarne aktivnosti bio je nekoliko puta zatvaran. Po zadatku Partije ujesen 1941. godine odlazi na terenski rad na područje Hrvatskog primorja, a u zimi 1941. godine prelazi u partizane Gorskog kotara. U studenom 1942. godine isticao se kao dobar borac pa je s grupom skojevaca, najboljih boraca, stupio u XIII proletersku brigadu »Rade Končar« u kojoj je uskoro postao rukovodilac SKOJ-a u bataljonu. Obolio je i bio upućen u komandu žumberačko-pokupskog

područja gdje je vršio dužnost člana vojnog suda. U rujnu 1943. godine Badel je postavljen za pomoćnika političkog komesara Žumberačko-pokupskog partizanskog odreda, a nešto kasnije za političkog komesara odreda.

Zahvaljujući svojoj popularnosti i omiljenosti kod naroda postigao je veoma dobre rezultate u političkom radu na ovom području koje je bilo pod jakom Mačekovom propagandom.

Njegov je odred okupljao svakim danom sve veći broj boraca. Da bi ih naoružao, Badel je u selu Sopnici razoružao satniju domobrana i tako naoružao svoje borce. Odred je prerastao u snažnu i dobro organiziranu operativnu brigadu.

U siječnju 1944. godine formirana je brigada »Franjo Ogulinac Seljo« u kojoj je Badel postavljen za političkog komesara. Sudjelovao je u mnogim borbama. Poginuo je 22. lipnja 1944. godine prilikom prebacivanja brigade u Žumberak na sektor Plješivice. Sahranjen je u selu Ostre u Žumberku.

Franjo Matejčić

JOSIP ANTON KRALJIĆ

»Svojim je neumornim radom i kao učitelj i kao kulturno-prosvjetni radnik, stekao časno ime pa će kao politički borac i kao publicista, a naročito kao omladinski i dječji pisac ostati u trajnoj uspomeni čitave Istre«. Tako je pisao 1949. godine A. Rubeša u povodu njegove smrti u Pedagoškom radu br. 2.

Rođen je u Dubašnici 1877. godine. Kao učitelj i kulturni radnik djeluje u centralnoj Istri podno Učke, da bi kao zapažen i vrijedan učitelj bio pozvan u Lošinj gdje nije nikada do njega bilo hrvatskog učitelja i hrvatske škole. Od najranijeg doba javlja se i kao omladinski pisac i publicist pa radi na tome čitav svoj život.

Njegov rad do prvog svjetskog rata bio je plodan. Uređivao i izdavao u Puli đački kalendar »Jorgovan«, a pokrenuo je i prvi omladinsko-dječji hrvatski list »Mladi Istranin«, koji će kasnije prerasti u »Mladi Hrvat« u redakciji V. C. Emina i R. K. Jeretova. Iz prvog svjetskog rata kada je Istra bila porobljena, list se ponovno pokreće 1923. godine i izlazi kao prilog »Istarske riječi« u Trstu pod starim svojim imenom — »Mladi Istranin«, sve do 1929. godine.

Padom Austrije nije se mogao vratiti u Lošinj pa odlazi u Krk za ravnajućeg učitelja, a istovremeno, u počecima stvaranja krčke gimnazije, predaje i na ovoj školi.

NOB ga je zatekla u Dalmaciji. Kraće vrijeme radi kao funkcioner prosvjetnog odjela KNO u Visu, zatim pri ZAVNOH-u u Šibeniku da bi se vratio na Lošinj. Ovdje je umro 4. rujna 1948. godine.

U manjim književnim djelima posvećenim omladini i djeci budio je i podržavao narodnu i socijalnu svijest u Istri u čemu je bio do sljedan do svoje smrti.

Franjo Matejčić

**Spomenica
gimnazije »Čedo Žic«
u K r k u
1921 - 1971**

**K R K
1971**

KRČKI ZBORNIK

POVIJESNOG DRUŠTVA OTOKA KRKA
PODRUŽNICE POVIJESNOG DRUŠTVA HRVATSKE

SVEZAK 3

Urednički odbor:

dr BRANKO FUČIĆ

PETAR STRČIĆ (glavni urednik)

RIKARD ŽIC

RUDOLF ŽIC

Urednik ovog sveska:

FRANJO MATEJČIĆ

Slika na koricama:

ANTON DEPOPE (Motiv grba grada Krka)